A°. 1832. N°. 70.

DONDERDAG DEN 30sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Algemeene Secretarij.

Den 29 Augustus 1832.

De Heer Mr. PHILIP DE KANTER, door Z. M. den Koning bij besluit van 6 Maart 1832 N°. 68, benoemd zijnde tot Procureur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, heeft den voor die betrekking, mitsgaders voor die van Lid van den Hoogen Raad, en Advokaat Fiscaal bij het Militair Geregtshof der Nederlandsche W. I. Bezittingen bepaalden Eeden, in handen van den Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

Voorts heeft ten gevolge van bovenstaande benoeming de Heer Mr. H. R. HAJUNGA, tot dusverre fungerende Procureur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, weder hervat deszelfs functien van President van de Regtbank van Kleine Zaken; en is de Heer Mr P. FIERS SMEDING welke met de waarneming der functien van President van de Regtbank van Kleine Zaken was belast weder tot deszelfs functien van Lid van het Hof van Civile en Crimmele Justitie alhier, teruggekeerd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, in de Nickerie, de Nd. Am. Brik *George Washington*, Kapt. G. BENJAMINS, van New-Havre, laatst van Cayenne.

Den 25sten, het Schip *Paramaribo*, Kapt. K. SPIEGELBERG, van Amsterdam; Passagiers: Mevr. *Hannah Booker*, Huisvrouw van den Heer *J. P. Jackson*, de Heeren *N. S. van Meerten*, *J. L. Potgieter*, *P. Sörensen* en *J. H. van der Kamp*.

Idem, de Nd. Am. Brik *Samaritan*, Kapt. J. MC. KENZIE, van Welmington.

Den 28sten, de Nd. Am. Brik *Favorit*, Kapt. J. PROCTOR, van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. R. G. STANWOOD, naar Glouchester; lading 242 vaten Malassie.

Den 29sten, de Nd. Am. Brik *Eliza*, Kapt. M. S. WHEELER, naar Salem; lading: 241 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Gossypium*, Kapt. WILLIAM PEARCE 3de, naar Glouchester; lading: 236 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, 2 *Julij*. De toenemende verspreiding van den aziatischen braakloop in verschillende oorden van Belgie heeft de nederlandsche regering genoopt, om de noodige voorschriften te geven, op dat de provincien Zuidbraband, Oost- en Westvlaanderen, Antwerpen en Henegouwen voortaan in haar geheel zullen worden beschouwd als verdacht, zoo dat daaruit komende reizigers hier niet zullen worden toegelaten, dan na vertoon van voldoende bewijzen, dat zij dezelve provincien sedert meer dan zeven dagen verlaten hebben; zijnde deze bepaling gemaakt onverminderd de meer gestrenge maatregelen, in acht genomen wordende ten opzigte van plaatsen, in meergenoemde provincien gelegen, welke dadelijk door den aziatischen braakloop bezocht en als zoodanig reeds als besmet gesignaleerd zijn of bij vervolg zullen worden.

Den 4den Julij. De heeren *de Chateaubriand*, *Fitz James* en *Hyde de Neuville* zijn in vrijheid gesteld, als bestaande er geene termen om hen te vervolgen.

— Volgens de dagbladen van Brussel zou te Parijs de dispensatie van den Paus voor het huwelijk der prinses *Louise* met *Zijne Majesteit den Koning der Belgen* aangekomen zijn en dus het hof van Rome prins *Leopold* als koning der Belgen hebben erkend.

'sGRAVENHAGE, 4 *Julij*. Zondag verspreidde zich hier het gerucht, dat zich sedert eenige dagen te Scheveningen ziektegevallen hadden geopenbaard, die met bedenkelijke verschijnselen en kenteekenen vergezeld gingen, en dat er lijders na een kort tijdverloop overleden waren, waaruit het vermoeden ontstaan is, dat de aziatische braakloop of Cholera er uitgebroken was. Terstond is de zaak van regeringswege geneeskundig onderzocht, en dit onderzoek, dat maandag en gisteren voortgezet is, heeft ongelukkiglijk dit vermoeden bevestigd. Er is niets verzuimd om voor eene behoorlijke geneeskundige hulp te zorgen, en het ruim gebouw der stedelijke school is ingerigt geworden ter verpleging van de minvermogenden. Tot op gisteren waren er vier personen aan de gevolgen der ziekte gestorven en bedroeg het getal der zieken ongeveer dertig. De berigten, gisteren avond omtrent den toestand dier zieken ontvangen, luiden vrij gunstig.

(*Rotterd. Courant.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 *Junij*. Gisteren avond heeft in het Huis der Gemeenten de heer *C. Fergusson* eene motie gedaan over den tegenwoordigen toestand van Polen. Hij meende, dat de engelsche regering zich ter goeder trouw het lot van dat land aantrok en ook verpligt was te zorgen, dat het traktaat van Weenen nagekomen werd met betrekking tot de vrijdommen en constitutie daarbij aan de Polen gewaarborgd. Hij beklaagde zich ten sterkste, dat Rusland niet alleen zoodanige constitutie niet had gegeven, maar zelfs de oude poolsche instellingen had afgeschaft, en de constitutie, door den keizer van Rusland toegestaan, in alle deelen geschonden was. Hij billijkte den poolschen opstand, en betwistte den keizer van Rusland het regt om de Polen hunne vrijheden te ontnemen. Voorts liet hij zich in zeer ongematigde bewoordingen over Ruslands gedrag ten aanzien van Polen uit. Hij verweet die regering, dat zij duizende inwoners uit dat land in ballingschap naar Siberie sleepte, en de kinderen der Polen naar verschillende gedeelten van het russisch rijk vervoerde, om hen tot vijanden van hun vaderland op te voeden en tot slaven te maken van een dwingeland, die zelve de slaaf der oude muskovitische partij was, welke van niets dan bloedvergieten droomde. Het doel des Keizers, zeide hij, was eene algemeene monarchie in Europa op te rigten en de onafhankelijkheid der natien te vernietigen, en daarom moest Groot-Brittanje protesteren tegen het gedrag van Rusland als verraderlijk en wreed, als gevaarlijk voor den vrede en strijdig met de eer en belangen van Europa. Hij eindigde met de mededeeling van eenige staatspapieren te vragen. Verscheiden leden hebben aan de debatten over dit voorstel deel genomen en velen zich zeer ongunstig omtrent Rusland uitgelaten; sommigen hebben zich de honendste uitdrukkingen tegen den Keizer veroorloofd, hem een ongeloovigen barbaar, en zelfs een monster in menschen gedaante genoemd. De Ministers hebben die taal aangehoord en lord *Palmerston* heeft gereedelijk het mededeelen der verlangde bescheiden ingewilligd.

Den 1sten Julij. Men gelooft, dat Oostenrijk en Pruissen geene zelfde lijn met Engeland en Frankrijk ten aanzien van Polen zullen trekken, noch dat zij hunne alliantie met Rusland zullen laten varen; of zullen afwijken van het stelsel, waardoor de Polen onderdrukt worden, wat ook lord *Durham* te Petersburg moge zeggen of lord *Palmerston* en de graaf *Sebastiani* moge schrijven.

Men meent hier zeker te zijn, dat het antwoord van den Koning der Nederlanden op de laatste voorstellen der conferentie van een weigerenden aard zijn zal, vooral wat het ontruimen der citadel van Antwerpen betreft.

Na het vertrek van den heer *Falck* naar Holland is de heer *Dedel*, die sedert een geruimen tijd eerste secretaris van legatie was, tot minister plenipotentiaris van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden bij ons Kabinet benoemd.

Volgens brieven van Parijs meent men, dat de staat van beleg, waarin Frankrijks hoofdstad verkeert, binnen twee of drie dagen zal opgeheven worden.

(*Rotterd. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 *Junij*. De hertog *de Fitz James* is in de gevangenis door de Cholera aangetast en dienvolgens naar een ziekenhuis vervoerd.

Een der dagbladen verzekert, dat, volgens brieven van Kroonstadt, eene groote russische vloot, onder het bevel van den vice-admiraal *Hamilton*, in de Oost Zee moet kruisen, en dat Frankrijk het in zee brengen van eene zoo aanzienlijke magt door Rusland met geene onverschillige oogen kan aanzien.

Een ander blad zegt, dat geloofwaardige berigten verzekeren, dat Oostenrijk het plan heeft om Zwitserland te bezetten en reeds troepen met dat oogmerk op marsch gezonden heeft, terwijl Pruissen en Beijeren op zich genomen zouden hebben om Duitschland van de rijnkanten te dekken.

(*Rotterd. Courant.*)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 29 *Junij*. Men meldt uit Weenen, dat de toestand van den hertog van *Reichstadt* zoo bedenkelijk is voorgekomen, dat men hem de heilige sacramenten in de kapel van Schoenbrunn in tegenwoordigheid van het Hof heeft toegediend.

De tijdingen uit Italie doen zien, dat het gevecht, den 13den te Bologna voorgevallen, door een baldadigen aanval op de kazerne van de pausselijke troepen is veroorzaakt. Men meldt nog niet of het ernstige gevolgen heeft gehad. Er loopt een gerucht, dat bij Cattolica een oostenrijksche observatie-corps van 10 a 12000 man zou komen. Ook zou de Paus 1200 man troepen uit Rome hebben doen marscheren, om Ancona nauwer in te sluiten. Daar althans wordt dit in eene revolutionnaire proclamatie alzoo aan de burgerij voorgedragen, die met allerlei kunstgrepen wordt aangehitst om de onderdrukkers buiten te houden en opgewekt wordt aan geheel Europa een voorbeeld te leveren, dat Ancona zonder regering kan bestaan, en dat het beter is in het geheel geene regering te hebben, dan de slechte regering van den Paus.

(*Rotterd. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Op den 24 Julij 1832, door Kapt. J. KELLIJ, ter reede dezer Stad, op de hoogte van de Gouvernements-trap opgehaald zijnde een Engelsch Anker p. m. zwaar 1200 ℔ Amsterdamsch Gewigt, zoo wordt den geenen dewelken op hetzelve Anker, thans liggende ter zijde van de Waag eenig regt van eigendom vermeend te hebben, uitgenoodigd, daarvan kennisgeving te doen, aan den ondergeteekende, voor of op ultimo September e. k.

De Havenmeester,
R. H. ESSER.

1ste Advertentie.

Op *HEDEN* en *MORGEN*, des namiddags ten *vier* uren, publieke Vendu van gedrukte Boeken, ten sterfhuize en voor rekening den Boedel Mr. J. A. V. van Esch.

Paramaribo den 30 Augustus 1832.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Wordt bij publieke inschrijving aan de meestbiedende, (mits goedgekeurd wordende), te koop aangeboden:

Van Plantagie *Catharina Sophia*, 28 vaten Suiker.

Van Plantagie *Good Intent*, cum annexis, 9 ▭ balen schoone Katoen.

De Suiker is op Plantagie en de Katoen ligt in 's Lands Waag ter bezigtiging.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van den Hove van *Civile en Crimineele Justitie* worden aangenomen tot Maandag den 3den September e. k., als wanneer dezelve op Dingsdag den 4den daaraanvolgende, door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo den 27 Augustus 1832.

V. van Halm Jz.,
Séq. c. s.

WORDT TE KOOP GEPRESENTEERD:

De Katoen-Plantagie *Burnside*, gelegen aan de Zeekust, in het Opper-district *Nickeric*, bekend op de generale kaart dezer Kolonie, onder de Nummers 210 en 211, bestaande uit twee Loten Land groot 1000 akkers, waarvan 536 akkers met Katoen, 116 met Bananen zijn beplant en 348 akkers zeer onlangs in polder zijn gelegd, om met Suikerriet te worden beplant. — Tot deze Plantagie behoort eene werkbare magt van 252 Slaven, eene groote Katoen-loots, Katoenpres, Woonhuis, een Regenbak van gegoten IJzer, Magazijn, en andere noodige Gebouwen; alsmede een genoegzaam aantal van Negerhuizen; voorts 117 stuks Hoornvee en 165 stuks Schapen.

De Landerijen zijn bij uitstek geschikt tot de cultivatie van Katoen, Koffij of Suiker, en de Slavenmagt is sedert de laatste *tien* jaren aanmerkelijk vermeerderd.

De gegadigden gelieven zich tot het bekomen van nadere inlichtingen te addresseren, bij den ondergeteekenden alhier, aan de *Maagden Straat* woonachtig.

Paramaribo den 27 Augustus 1832.

JAs. ROBERTSON qq

CORDUA & Co

Hebben ontvangen per Kapitein KLAAS SPIEGELBERG:

Boter, Westphaalsche Hammen, Zoetemelksche en Komijne Kazen, Worst, Rolpens in vaatjes, witte en roode Kool in dito, gerookte Ossentongen, beste Joosjes en Hysan Thee, roode Wijn in dubbelde fusten, wit dubbelde Princesse Bier in oxhoofden, Seltserwater in manden; Kruideniers waren.

Voorts een assortiment Bielefelder Hemden Linnen, zijde Parapluis, gebloemde Barège a la mode en Prinsenstof; — sterke Koffijzakken en Bindgaren, alsmede Witlood in vaatjes, enz. enz.

Paramaribo den 28 Augustus 1832.

De minderjarige W. F. LEUE vertrekt.

Mengelwerk.

WAAR HUIST DE DEUGD NIET AL!

(Eene ware Anekdote.)

De Heer D***, Kaperkapitein, te *Nantes* woonachtig, verloor in de straat *St. Honoré* te *Parijs*, zijne brieventasch. Terstond begaf hij zich naar den Luitenant der Policie. »Zij is," dus sprak hij, »van groen marokijn, en bevat, behalve andere papieren," die hij omschreef, »600,000 franks aan bankbriefjes." — »Deze zijn," hernam de Heer Lenoir, »gelijk u bekend is, betaalbaar aan toonder; het zal dus uiterst moeijelijk zijn, het spoor te ontdekken; maar ik zal mijn best doen." Omtrent twee uren na dit onderhoud vervoegde zich eene jongedochter aan het Hotel van laatstgenoemden Heer, verzoekende hem alleen te mogen spreken. Zoo gemakkelijk het voor den Heer D*** geweest was, toegang te erlangen, zoo bezwaarlijk viel het dit meisje, denzelven te verwerven: portier, lakkei, bode, elk van dezen lag haar een' steen in den weg; eindelijk binnengeleid, sprak zij, op een' zedigen trant, doch zonder omwegen, aldus: »Eene poos geleden door de straat *St. Henoré* gaande, trapte ik, nagenoeg voor de *barrière des Sergens*, te midden van het slijk, op een hard ligchaam, hetgeen mij bewoog stil te staan en het op te rapen; het was eene brieventasch: ik heb die geopend, en daarin een aanmerkelijk getal bankbriefjes en andere papieren gevonden. Onderstellende, dat de navraag van den eigenaar, zeer waarschijnlijk, tot u, Mijnheer, zou komen, heb ik mij gehaast, het gevondene u te komen brengen, met verzoek, hetzelve alsdan aan hem te willen ter hand stellen: daar is het." — Wie zijt gij, mijn kind!" riep de Heer Lenoir, »aan wie hij dezen edelen trek verschuldigd is?" Zij sloeg de oogen neder; bedekte haar schoon gelaat met hare handen, en een vloed van tranen was haar antwoord. Dit verdubbelde zijne verbaasdheid en deelneming. Door hem gedrongen, zeide zij eindelijk: »Verleid, nog vóór mijn achttiende jaar, door een' man, die mij onteerd heeft, heb ik mijne ouders verlaten, wier geluk en roem ik was. Niet wetende, waar mijne schande te verbergen, ben ik naar *Parijs* gekomen, waar het onheil mij diep beeft doen zinken: maar men heeft mij in de kindschheid geleerd, dat het eigendom van anderen nooit het mijne konde zijn; en gij ziet, dat ik die les onthouden heb." De Heer Lenoir, haren naam en woonplaats opgeteekend hebbende, beloofde, zorg voor haar te dragen, en zij vertrok. Des anderen daags morgens vervoegde zich de Heer D***, vroegtijdig reeds, bij denzelven. Deze, na voor een oogenblik zijne zwaarmoedige en verlegene houding te hebben gadegeslagen, zeide glimlagchende: »Hoe zag er uwe brieventasch uit, en wat hield zij in?" — »Ik had gisteren reeds de eer, u dit te zeggen, maar wil het gaarne herhalen;" en hij deed zulks. De Heer Lenoir opende nu een' lessenaar, »Is dat uwe brieventasch?" — »Ja, o ja; Mijnheer!" — »Open ze, en overtuig uzelven; er ontbreekt geen penning." — »Maar, aan wien ben ik dit overwacht geluk verschuldigd?" — »Aan een meisje van pleizier. — »Aan......" (Het woord bestierf hem; als 't ware op de lippen.) — »Gelijk ik u zeide, Mijnheer! aan een meisje van pleizier" — »En waar woont zij?" — »Zie hier naam en adres." — »Ik vlieg...." — »Een oogenblik, als het u gelieft. Mag ik getuige zijn van die zamenkomst?" De Heer Lenoir schelt, en zendt haar eene boodschap. Zij verschijnt. Dezelfde opregtheid en bescheidenheid van hare zijde. De Heer D***, die al de waarde gevoelde der grootsche eerlijkheid van dit ongelukkig meisje, deed haar verscheidene aanbieding; en de Heer Lenoir zelf drong haar, om te zeggen, waarmede men haar konde van dienst zijn. »Gij wilt, Mijnheeren, dat ik eenige belooning vrage," zoo sprak zij eindelijk met tranen in de oogen; »ach! eene ongelukkige, als ik, durft niets vragen: maar, welaan! eene mijner lotgenooten bevindt zich, sedert drie maanden, om eene ligte overtreding der wet, in de gevangenis van *Salpétrière*; verleent mij hare vrijheid." — »Haar naam?... Ziedaar de order; ga zelve haar ontslag haar aankondigen." — Twee dagen daarna ging de Heer D*** de beide meisjes afhalen met een rijtuig, en geleidde haar, in de straat *St. Antoine*, naar een net gemeubeleerd appartement, waar een keurig middagmaal gereed stond. Op het dessert verklaarde hij zijne verbaasde gasten, dat zij in hare eigene woning zich bevonden. »Ik heb hier," zeide hij, »alles vereenigd, wat tot huishoudelijke behoeften behoort." Hij opende vervolgens kabinet en commode, waarin zich lijf- en tafellinnen, kleederen enz. enz. bevonden. »Ziet hier den sleutel van den kelder, voor een' geruimen tijd van alles voorzien." Daarna overhandigde hij haar dien van eene secretaire, haar verzoekende die te openen. Zij vonden daarin een' zak met 15000 francs in goud, en onder denzelven een papier, inhoudende de verzekering van een jaargeld van 1200 francs. »Gij hebt mij mijn vermogen wedergegeven," zeide hij; »het is niet meer dan billijk, dat ik voor uw levensonderhoud zorge." — Deze beide meisjes zijn sedert gehuwd; de eene aan een' gemaakte-kleerenverkooper, onder de pilaren van de vischmarkt; de andere aan een' limonadeverkooper, in de straat *St. Antoine.* Beide zijn een voorbeeld, in hare buurt, van vrouwelijke en moederlijke deugden. — Waar huist de Deugd niet al!

(Overgenomen.)

HET HOUTEN TAFELBORD VOOR GROOTVADER.

Wat ik hier zal vermelden, is, helaas! niet verdicht. Te vele hatelijke werkelijkheid kwelt dagelijks ons gevoel, dan dat men iets anders dan het goede behoorde te verdichten.

Zekere huisvrouw had zulk een' geweldigen afkeer opgevat tegen den vader haars mans, (een grijsaard, die niemand leed deed) dat zij het niet kon verdragen, hem te zien eten van gelijke borden met de overigen des gezins. Zij ging, in haren onzinnigen haat, zoo verre, dat zij haren echtgenoot, een schrijnwerker van beroep, drong, voor den armen ouden man een houten bord, of liever bak, te vervaardigen. Deze, die de misdadige zwakheid had, vergetende wat hij zijnen ouden vader verschuldigd was, zijner vrouwe te wille te zijn, was juist met dezen hatelijken arbeid onledig, toen zijn zoontje in de werkplaats kwam. »Wat maakt gij daar, vader?" — »Een houten bord, mijn zoon!" — »Voor wien?" — »Voor uw' grootvader." — »He! dat is grappig. En wanneer zal grootvader daaruit eten?" — »Alle dagen." — »Ha! ha! En waarom grootvader, en niet ik, of moeder, of gij, vader?" — »Omdat... omdat ... omdat hij oud is." — »Zoo! Dan zal ik ook zulk een bord voor u maken, als gij oud zijt; niet waar, vader?"

Bord en gereedschap vielen, op dit kinderlijk woord, den vader uit de handen; zijne borst verhief zich; de verkrachte natuur hernam hare regten; zijn gemoed schoot vol; tranen bevochtigden zijne oogleden; bij nam het kind op zijne sidderende knie: »Neen, mijn zoon!" riep hij uit, »neen! gij zult er nooit een voor mij maken; en God verhoede, dat ik dit bord voltooije!"

Zonen! Dat, in den schoot des overvloeds, omringd van vrienden en vermaken, en in het genot van de wellusten des levens, uw oude vader altijd een gouden bord aan uwe tafel vinde, den lekkersten beet aan uwen disch, een' gemakkelijken leuningstoel aan uwen haard, het beste bed in uw huis, en, bovenal, eene teedere en eerbiedige plaats in uw hart!

(Overgenomen.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.